

DE STAAT VAN BEWARING

J. De Mey

Toen ik nog een beginneling was, hebben mijn leermeesters mij bijgebracht dat een munt verslijt door het gebruik.

In vaktermen noemt men dit slijtage, en voor de numismaat vertaalt zich dat als "staat van bewaring".

In het begin van haar loopbaan wordt een goed geslagen en intacte munt "FLEUR DE COIN" genoemd. Tijdens het gebruik doorloopt ze achtereenvolgens de stadia PRACHTIG, ZEER FRAAI, FRAAI, ZEER GOED, GOED, ZEER GOED BEWAARD en GOED BEWAARD om uiteindelijk als platte schijf die eerder op een restantje zeep lijkt, nog als SLECHT gekwalificeerd te worden.

Groot was mijn verbazing toen ik vaststelde dat de personages die op munten afgebeeld worden ook verslijten.

Ik spreek hier niet over de natuurlijke veroudering door de jaren. Er bestaat bijvoorbeeld een wereld van verschil tussen de beeltenis van Leopold als jonge hertog van Brabant bij zijn huwelijk in 1853, en deze van dezelfde Leopold als koning op het type met de brede haard in 1904. Neen, ik heb opgemerkt dat afbeeldingen, zoals gewone stervelingen, ook onderworpen zijn aan veroudering.

In 1568 begint men op de muntten van Brunswijk een lopende wildeman af te beelden, met in de ene hand een uitgerukte boom en in de andere hand een stevig vastgehouden kandelstaaf.

In de loop der jaren verdraagt zijn stap, zijn arm wordt slapper, en langzamerhand gaat de boom hem tot steun dienen.

Dertig jaar later loopt hij niet meer, maar ja, wie zou het zo lang kunnen volhouden? Hij heeft zijn kaars verloren, zonder twi-
fel is ze uitgebrand. Zijn adem is afgesneden, hij heeft zich haar krampen, en klampt zich moeizaam vast aan zijn boom om niet in me-
keer te storten zoals de boodschapper van Marathon. Kortom, onze wilde vervalt zienderogen en raakt alsnog meer versleten.

Maar de gevoelige zielen mogen gerust zijn, en de leden van de "vereniging ter bescherming der wilden" moeten de hertog van Brunswijk zeker niet bestempelen als een racist of slavendrijver. Zestig jaar later heeft onze wildeman kunnen recupereren. Hij loopt opnieuw rechtop en heeft zijn boom opgeraapt.

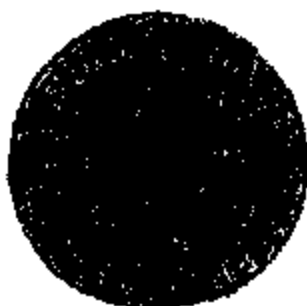
Nog zes jaar later heeft hij, fier als een paauw, zijn boom terug geplant daar waar hij hem had uitgerukt.

Zou U enig geloof hechten aan dit sterk verhaal, als ik het niet kon bewijzen met onderstaande foto's?

1569 - 1574

*Dynamisch stapt de Brunswijksse wildeman
de toekomst tegemoet!*

1577 - 1586

De vernedigheid slaat steeds sterker toe...

1594

*Afgewet en uitgeput houdt hij zich
net moeits staande...*

1661

Onze wilde heeft zijn tweede
adam gevonden

1666

Fris en vrolijk herplant hij zijn boom, hij heeft
geen wandelstok meer nodig.